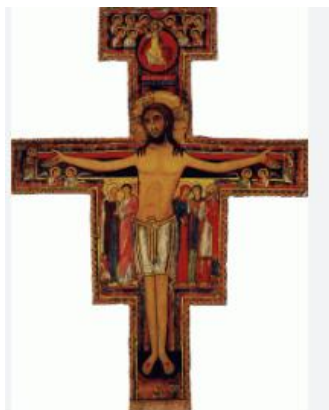

KATEHEZA MAJ 2026

Mati Marija in sestra smrt

○ 1.) Uvod

Marija je pod križem živela isto držo kot sv. Frančišek- popolno zaupanje tudi, ko boli. Smrt ni konec- je srečanje. Trpljenje ni nesmisel- je pot preobrazbe. Veselje je možno tudi v senci križa.

Hvaljena, Mati Marija, ki si sprejela Božjo voljo in postala mati našega Gospoda. Praznik Marijino vnebovzetje je odgovor na križ. Ker je Marija živela v veri je po koncu svojega življenja z dušo in telesom vzeta v nebeško slavo. Marija je prva, ki je v popolnosti dosegla to, kar je obljubljeno vsem vernim. Njeno vnebovzetje je znamenje upanja.

○ 2.) Svetopisemski odlomek

Evangelij po Janezu 3,16

Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak imel večno življenje.

Pismo Rimljanom 8,38–39

Zakaj prepričan sem: ne smrt ne življenje, ne angeli ne poglavarstva, ne sedanost ne prihodnost, ne moči,

ne višina ne globina ne kakršna koli druga stvar nas ne bo mogla ločiti od Božje ljubezni v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.

Razodetje 21,4

In obrisal bo vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, ne žalovanja ne vpitja ne bolečine ne bo več; kajti prejšnje je minilo.

○ **3.) Iz spisov sv. Frančiška**

Frančišek je umrl ležeč na goli zemlji, prepevajoč psalme. Ni se bal sestre smrti.

Sončne pesmi sv. Frančiška:

Hvaljen moj gospod,
po naši sestri telesni smrti,
ki ji nobeden človek ne more uiti,
Blagor tistim, ki jih bo našla v tvoji presveti volji.

To je bistvo Frančiškove duhovnosti: živeti tako, da se smrti ne bojiš, ker si že doma pri Bogu.

○ **4.) Vsebina in razlaga**

Marija je navzoča ob Jezusu na križu (Mati žalostna), ki sprejema trpljenje kot smrt del Božjega načrta.

Marija je Božja mater je tista, ki daje življenje in varuje rojstvo, kot smrt, ki zemeljsko življenje zaključi in vodi naprej, z brezpogojno ljubeznijo, upanjem in zaščito. Je tolažnica v težkih trenutkih.

Marija ne razume vsega, doživlja najglobljo bolečino, izgubo Sina, vendar ne izgubi vere. Njena vera ni čustvena gotovost, je zaupanje v temo, je vztrajanje ko ni odgovorov. Sprejeti smrt v veri pomeni, dovoliti si biti žalosten, a ne zapreti srce Bogu, verovati, da ima Bog zadnjo besedo.

Smrt ni zadnja postaja, je prehod.

Marija stoji, Frančišek poje, Kristus vstane.

To so krščanski odgovori na smrt – zaupanje, ki presega temo.

Marija nas predano vodi in nas trdno drži, v njej je vsa moč Božje ljubezni. Tolažba nam je v bolečini in varna roka, ki nas vodi skozi življenje in v času naše smrti.

Stojim pred vrati božje sodbe s vprašanjem: ali sem pripravljen? Sem res? Pretežko vprašanje, kadar se ozrem v preteklo obdobje krivih poti. Ostaja samo zanašanje in upanje v neizmerno dobrosrčnost, ki nas ovija z veliko ljubeznijo, s katero nas vodi, ščiti in zagovarja- Mati Marija. Do takrat si zlomljeno drevo. Živiš, zeleniš le v veji. Jo želiš razrasti?

Frančišek je ukazal, naj ga položijo na raševino in posujejo s pepelom, saj bo sam kmalu postal prah in pepel. Ko se je torej zbralo mnogo bratov, ki jim je bil oče in voditelj, in so vsi pobožno zraven stoje pričakovali blaženi odhod in srečno dovršitev, se je tista presveta duša ločila od mesa; ko je ta zaplavala v brezno sijaja, je telo zaspalo v Gospodu. Eden od njegovih bratov in učencev, je videl dušo presvetega očeta, kako se je nad mnogimi vodami vzpela naravnost v nebo. Od vsepovsod so pritekli ljudje in hvalili Boga, ker jim je v Frančišku zaupal tak zaklad. Bratje pa so tudi žalovali, ker so izgubili očeta. Izmenjevala se je žalost in veselje. Žalost slovesa, ločitve in veselje ob spoznanju odrešenja, ki so ga doželi, ko so gledali stigme – rane Jezusa Kristusa na Frančiškovem telesu.

○ **5.) Osebna vprašanja za premišljevanje in pogovor v skupini**

1. Kako doživljam smrt- kot strah ali kot prehod ?
2. Sem že stal pod »križem«, kot Marija ?
3. Kaj mi je najtežje izročiti Bogu ?
4. Ali sem spravljen z Bogom, z ljudmi, s seboj?
5. Kako me nagovarja Frančiškova » sestra smrt ?

○ **6.) Naloga za bratstvo**

1. Obisk bolnika ali osamljene osebe
2. Skupna molitev za pokojne člane bratstva
3. En da v mesecu živeti posebej zavestno v hvaležnosti
4. Branje in pogovor o odlomku iz Sončne pesmi.
5. V molitvi doživeti povezanost z rajnimi in Bogom, začutiti upanje v večno srečo.

○ **7.) Sklep**

Vsako življenje se na zemlji enkrat konča. Telo umre in duša se prosta dvigne k Bogu, ki nas čaka, da nas sprejme v svoj objem, kakor mati objame svoje dete, ko ga rodi. Ljudje se bojimo smrti. Strah nas je, ker ne vemo, kaj se bo zgodilo potem.

Ne živimo le za ta svet, smrt je prehod v večno življenje in da se lahko v molitvi priporočamo svetnikom in našim rajnim.

○ **8.) Sklepna molitev**

Gospod po veri Marije pod križem in po zaupanju sv. Frančiška nas nauči sprejemati minljivost.

Ko pride sestra smrt, naj nas najde v tvoji volji, v spravljenosti in ljubezni.

Po Kristusu, našemu Gospodu.

Amen.

○ **9) Predlog pesmi**

Marija skoz življenje

Zaključna beseda

Naj nas ta kateheza opomni, da je resnično pomembno v življenju – kot je bilo Marijino – sočutje, povezanost in zaupanje v Boga, ki ostaja z nami vse do konca. Naj bomo drug drugemu opora, da bo tudi srečanje z življenjem, ki prehaja v večnost, prežeto z mirom, zaupanjem in upanjem, da ljubezen ne preneha, ampak se preobrazi v Božjo večnost.

Katehezo pripravila: s. Jana Potokar